

De Bevrijdende Meester

Wanneer een meester zich uitdrukt, zijn de woorden een voertuig voor de overdracht van pure waarheid. Als we een ware meester willen herkennen, moeten we ons afstemmen op zijn of haar aanwezigheid, die achter de woorden voelbaar is. Er zijn eindeloos veel mensen die de juiste woorden kunnen uitspreken over verlichting, zelfrealisatie en bevrijding. Maar het is de belichaamde vrijheid van een echte meester die deze woorden levend maakt.

In de cultuur waarin ik ben opgegroeid, leeft sterk het idee dat je je eigen meester bent en dat je moet oppassen nooit iemand anders boven je te plaatsen. Je moet jezelf vertrouwen, en niemand anders.

De soefi's zeggen het tegenovergestelde: "O mens, geef je over, om Gods wil! Al is het aan de kat van de burens. Alles is beter dan overgeleverd te zijn aan jezelf."

De soefi-meester is een heldere spiegel die onze goddelijke oorsprong weerspiegelt. In het licht van deze weerspiegeling branden en smelten "alle hindernissen tegen de liefde die we in onszelf hebben opgebouwd"¹ weg, worden we bevrijd van ons valse zelfbeeld, en realiseren we eenheid met het goddelijke.

Helaas brengen mensen die onterecht beweren

meester te zijn, de ware meesters in diskrediet. Daardoor wantrouwen we natuurlijke autoriteit en wordt zelfs openlijke bewondering verdacht gevonden.

De mensheid is overgeleverd aan chaos en oppervlakkigheid zonder waarachtig leiderschap. Van God los. De verticale verbinding ontbreekt, zowel in het individu als in het collectief.

Ons wordt geleerd dat we van alles nodig hebben, behalve een directe, verticale verbinding en innige band met de goddelijke bron: de Liefde zelf. Een soefi-meester wordt 'Qutb' genoemd, wat 'pool' betekent. Hij of zij vertegenwoordigt deze verticale dimensie in de mens en helpt ons die as in onszelf wakker te maken. Zodat we kunnen opstaan en oprecht worden, en innerlijk leiderschap en meesterschap kunnen realiseren.

Een mens waarin
God Zichzelf herkent

Lizelot de Stigter (1975) werd opgeleid als balletdanseres en had vervolgens een internationale carrière als tangodanseres en docent. Vanuit haar soefi-pad ontwikkelde zij de bewegingsleer *Moving into Unity* (MIU) en *De Gouden Draad*: een oorspronkelijk ontwikkelingspad, diep verankerd in de lineage en traditie, en vertaald naar de huidige tijd en de ontwikkelingsfase van de mensheid. Dit pad richt zich op de belichaming van de ziel, zelfbevrijding en godsrealisatie. Samen met haar man, Jillis de Winter, geeft zij leiding aan haar school op hun biodynamische boerderij in de Achterhoek. Info: www.goudendraad.com

HET BEGIN

Hoewel ik ben opgegroeid in een atheïstische omgeving, droeg ik altijd een mystieke inslag. Toen ik elf was, zei een mysticus bij onze eerste ontmoeting: “Jij komt vanaf de andere kant. Je zult tegen de stroom in moeten gaan. Je doet alles wat anderen doen, maar vanuit de tegengestelde richting. Dit is zeldzaam, maar komt wel eens vaker voor. Denk niet dat dit pad makkelijker zal zijn; je zult met open ogen ontmoeten wat op je pad komt, jezelf in iedereen kunnen herkennen maar zelf als zonderling worden beschouwd.”

Op mijn zestiende kreeg ik, door een overweldigend visioen, inzicht in mijn levenspad en in de essentie van zelf- of godsrealisatie. Hoe een verlichte staat te belichamen werd mijn onderzoek: het lichaam als heilige graal, een intiem en tegelijk universeel pad. Ik zie het lichaam en onze menselijke vorm als het kruis dat we dragen: zwaar in de onbewuste staat en ontkenning, maar licht en een sleutel tot zelf-bevrijding wanneer het doordrongen raakt van het goddelijke licht van onze oorsprong. Dan bewegen we van weten en herkennen naar doorleefde realisatie. Mijn soefi-pad was begonnen op 14-jarige leeftijd, doordat ik per wonderbaarlijk toeval in aanraking kwam met de overleveringen van Rumi. Vanaf dat moment ging ik op zoek naar mijn ‘lineage’ in mijn verlangen om daar aansluiting mee te vinden. Maar waar ik ook zocht, nergens vond ik die vorm van soefisme waarmee ik mij verwant voelde. Ik beschouwde daarom Rumi als mijn gids, bij gebrek aan het ontmoeten van een ware, levende meester. Precies 10 jaar later kwam ik – toen ik het totaal niet meer verwachtte – in aanraking met die levende meester en werd ik overrompeld en overspoeld met een gevoel van ongekende genade. Mijn Shams!

DE ONTMOETING

Dr. Javad Nurbakhsh was van 1953 tot zijn dood in 2008 meester van de Munawwar Ali Shahi-tak van de Nimatullahi soefi-orde. Hij was mysticus, arts, psychiater, professor, ziekenhuisdirecteur en auteur van meer dan tachtig boeken. Hij had een gezin met vijf kinderen en was tegelijkertijd spirituele gids van meer dan twintigduizend derwisjen binnen Iran en wereldwijd.

Ik heb hem leren kennen als mysticus en alchemist. Voor mij vertegenwoordigt hij het pad van de verwerkelijking van goddelijke Liefde, in en voorbij de menselijke vorm. Door de verbinding en wisselwerking met hem ontdekte ik het principe van transmutatie van onze grofstoffelijkheid tot licht: de verfijning van ons wezen door de kracht van Liefde. Zijn naam, Nurbakhsh, betekent niet voor niets ‘Lichtgevende’. Ik ontmoette hem in 2001, toen ik werd ingewijd, en ontving in de jaren daarna directe transmissies.

Het was in zijn nabijheid dat ik het oeroude principe van heilige nabijheid werkelijk begreep: dat de ziel zich herkent wanneer zij wordt weerspiegeld door iemand die vrij is. In veel tradities spreekt men over de zegen van het vertoeven met een heilige — de overdracht die niet plaatsvindt door spreken, maar door zijn.

Wanneer een mens zijn of haar hele wezen, en dus ook zijn of haar menselijke vorm in één lijn en in overeenstemming heeft gebracht met de goddelijke oorsprong, verkrijgt deze mens een nieuwe gestalte die als portaal dient voor anderen om tot godsrealisatie te komen. Hij of zij is dan die mens waarin God Zichzelf herkent, en waarin dus iedereen die ernaar verlangt dit te kunnen zien, zich zal kunnen herkennen.

Dat is de functie van de meester.

Overdracht die niet plaatsvindt door spreken maar door zijn

(De woorden ‘zelf’ en ‘God’ liggen in het Perzisch dicht bij elkaar: khod betekent ‘zelf’, Khoda betekent ‘God’, en Khod-a betekent ‘eigen meester’ of ‘degene die zichzelf toebehoort’.)

WEES GELUKKIG

Om een gevoel te krijgen van de aard en werkwijze van deze meester deel ik tot slot nog graag een anekdote.

Ooit zat ik in een stil hoekje van de kamer van mijn soefi-meester, dr. Javad Nurbakhsh, en zag mensen komen en gaan. Er gebeurden wonderlijke dingen met mensen wanneer ze werden blootgesteld aan zijn licht, en zijn – zo beroemde – alchemistische blik.

Op een zeker moment ging een jonge vrouw voor de meester zitten. Ze begon te vertellen over haar leven, over hoe ondraaglijk het was. Zoveel lijden. Ze was volledig uitgeput, diep depressief en verward. Ze smeekte de meester haar te redden met advies. Ze zei dat ze bereid was om alles te doen wat hij haar zou zeggen. Alles.

Er viel een lange stilte. En toen... sprak de meester: “WEES GELUKKIG!!!”

Zijn stem bulderde door de kamer heen en vaagde in één keer alle nutteloze gedachten, verstorende herinneringen en de hele last van het verleden weg. Het was een onbeschrijflijke storm van extatische razernij, als die van Shiva zelf, die alle illusies en overbodig lijden vernietigt.

In de stilte daarna leek de kamer energetisch alsof er een sneeuwstorm doorheen was geraasd: alles was leeggeblazen, er waren geen uiterlijke objecten meer – alleen stilte, naaktheid, puurheid.

Ik keek naar de vrouw en zag een zuiver kind: schoon en vrij, helder van geest. En het beeld dat ik op dat moment van de meester had, zal ik nooit

vergeten. Hij leek op een goddelijk wezen dat zich, uit liefde, had opengereten om de rauwe waarheid bloot te leggen. Door deze woorden uit te spreken had hij zichzelf als het ware gedood en opnieuw tot leven gewekt, oude wonden uitgewist. Even krachtig als die wonden ooit waren ontstaan, zo krachtig heelde hij ze.

Met die twee woorden – “Wees gelukkig” – als drager, gaf hij haar de genezing die ze nodig had. Hij bevrijdde haar van innerlijke strijd. En die verwarring kwam vanaf dat moment definitief tot een einde, want hij had haar eigen, diepste geluk wakker gemaakt.

Wanneer een meester zich uitdrukt, zijn de woorden een voertuig voor de overdracht van pure waarheid. Als we een ware meester willen herkennen, moeten we ons afstemmen op zijn of haar aanwezigheid, die achter de woorden voelbaar is. Er zijn eindeloos veel mensen die de juiste woorden kunnen uitspreken over verlichting, zelfrealisatie en bevrijding; veel prachtige leringen die klinken als waarheid. Maar het is de belichaamde vrijheid van een echte meester die deze woorden levend maakt. ◀

*‘Het is niet je taak om naar liefde te zoeken, maar eerder om alle hindernissen tegen de liefde die je in jezelf hebt opgebouwd op te sporen en ongedaan te maken -
Mevlana Rumi*